

Celovška pred obnovitvijo

23. oktobra bodo stekla dela na 2100 metrov dolgem odseku Celovške ceste med Djakovičevo ulico in gostilno Žibert. Ta najbolj dotrajani del magistralne ceste, ki ne povezuje le Gorenjske z Dolenjsko ampak je tudi del najkrajše cestne povezave med severno Evropo in malo Azijo, že dolgo kliče po temeljiti obnovi. Ko bodo cesto 1. junija ponovno odprli, bo to sodobna štiripasovnica, z številnimi podhodi za pešce in med dru-

gim prva cesta v Ljubljani z že izgrajenim priključkom za bodočo mestno obvoznico.

Glavni izvajalec projekta je gradbeno podjetje Slovenija-cesta, ki bo pri tej gradnji prvič uporabilo nov način organizacije dela, ki so ga izdelali na podlagi izkušenj pri gradnji letališča Brnik. S tem bodo za polovico skrajšali prvotno predvideni čas gradnje, česar bodo najbolj veseli vozniki, ki se bodo morali med tem časom voziti v mesto po

obvoznicah. Promet bo v glavnem potekal po podaljšani Vodnikovih (po njej bodo vzeli tudi avtobusi javnega mestnega prevoza) in po Industrijski cesti ob šišenski železnici.

Obnova celotnega odseka bo stala 263 milijonov dinarjev od tega bodo gradbena dela stala 133 milijonov, komunalne napeljave 60 milijonov, odkupi in odškodnine pa bodo znašale 50 milijonov dinarjev.

M. S.

Med gradnjo podvoza na Erjavčevi so morali začasno premakniti tudi železnico.

NETOČNI PODATKI O VIŠINI TALNE VODE ZAVLEKLI IZGRADNJO PODVOZA NA ERJAVČEVI CESTI ZA 6 MESECEV

Napaka »prihranila« 400.000 dinarjev

Predstavniki Ljubljanske SIS za izgradnjo cest so pred dnevi sporočili za javnost dokaj protislovno vest, namreč, da so s prekinitvijo del na podvozu Erjavčeve ulice pod železnico in Levstikovo cesto prihranili 400.000 dinarjev.

Kako je mogoče, da kakršnakoli prekinitve in zakasnitev del na kakršnemkoli gradbišču pomeni prihranek je postalo jasno, ko so obrazložili, da so v tem času spreminjali načrte, ki so bili izdelani na podlagi napačnih predpostavk o višini talne vode.

Novi podatki, ki so jih dobili iz »prve roke«, pri prekopavanju terena, so pokazali, da je možno vso stvar izpeljati mnogo enostavneje, in seveda tudi ceneje.

Pri tem so seveda pozabili povedati, da bi lahko prihranili še kakšen tisočak več, če bi že takoj na začetku pogledali teren malo natančneje in se s tem izognili zapravljanju časa in dvojnemu delu z načrti, saj šest mesecev podaljšanja tudi ni poceni.

M. S.

Kmalu prenovljena Čopova

28. novembra bodo predvidoma odprli prenovljeno Čopovo ulico. Sedaj še vedno urejajo komunalne napeljave, plin, vodo, električne vode, telefonske napeljave ipd.

Dela so v tej fazi zaradi nepopolnega katastra starih napeljav močno otežkočena, vendar zaenkrat še nikjer niso prekoračili roka.

Površina obnovljene Čopove bo v istem nivoju v celoti pokrita

z mozaičnim tlakom iz pohorskega granita »tonalit« v kombinaciji s tlakovcem (opeka) iz Ljubčane.

Spomladi so načrtovalci ob razstavi različnih vzorcev izvedli med Ljubljančani nekakšno anketo ob kateri se je pokazalo, da je ljudem najbolj všeč naravni kamen »kvarcit«, vendar se je izkazalo, da izvajalec ponuja pravzaprav kamen uvožen iz Norveške, tako da so se na skupnosti za komunalne izgradnje odločili

raje za domač naravni kamen, ki je ravno tako lep in še cenejši.

Celotna prenova Čopove bo predvidoma stala 8 milijonov dinarjev, od tega bodo cestna dela, vključno z vsemi zemeljskimi deli za komunalne napeljave veljala 4 milijone 200 tisoč dinarjev, kamniti tlak 2 milijona 700 tisoč in opečni tlak 280 tisoč dinarjev. Ostali deli predstavljajo nekakšno rezervo za primer nepredvidenih stroškov.

M. S.

Pri načrtovanju so se glede talne vode opirali predvsem na podatke, ki veljajo pri izgradnji kulturnega doma Ivan Cankar. Čeprav gradbišči nista ravno daleč, je izkop ob začetku del pokazal čisto drugačno situacijo.

Projekt »Ljubljana 2000«

(nadaljevanje s 1. strani)

turni, bančni, univerzitetni in gospodarski center Slovenije. Temu dajemo poseben poudarek, poleg tega projektiramo v »Ljubljani 2000«, da je Ljubljana kot center Slovenije tudi razvitejšo mesto med najbolj razvitimi mesti v Jugoslaviji. Če hočemo obdržati tak status in te pogoje, ki so naravno dani ali ustvarjeni, potem moramo planirati ta razvoj tako, da bodo doseženi vsi komparativni kazalci stanja in razvoja. Začeti bi morali razčiščevati najprej prostorske, urbanistične ter strukturne opredelitve.

Iz tega zornega kota bi se morali opredeliti, ali Ljubljana v letu 2000 v izhodišču planiranja zajema pet ljubljanskih občin ali več, kot na primer Grosuplje, Kamnik, Domžale, Vrhnika, kot enotni sistem do leta 2000. Z družbenoekonomskega, pa tudi s prostorskega vidika bi bilo nujno vključevati ta širši prostor.

Zastavlja se vprašanje, ali je Ljubljano treba načrtovati kompleksno? Izhajati je treba iz stanja in prednostnih nalog, da bi nadaljnji razvoj tekel nemoteno, kontinuirano, dogovorjeno in da bi bil končni cilj dosežen v kom-

pleksnem razvoju. Nadalje je treba upoštevati, da se mora Slovenija razvijati policentrično, torej je treba opredeliti tudi v Ljubljani in njeni okolici v srednjeročnem razvoju prostor in pogoje za kapitalno intenzivnejše gospodarstvo ter posebnosti predlaganih panog na posameznih področjih. Preučiti je treba vprašanje, ali je za leto 2000 sprejemljiva taka usmeritev, ali je ta usmeritev dovolj precizna. Verjetno bo treba točneje opredeliti še gospodarske panoge, demografsko rast prebivalstva ter razširiti prostor, koder bodo nadaljnje gospodarske zmogljivosti.

Ciklični razvoj

Nadalje lahko ugotavljamo, da tako v srednjeročnih planih kot v projektu »Ljubljana 2000« zasledimo v analizah prekratke cikle razvoja glede na metode analiz. Verjetno bi morali v novem projektu »Ljubljana 2000« v analizah izhajati iz osnov 10-letnega cikličnega razvoja, jih pretehtati in iz tega potegniti popravke za nadaljnji razvoj v okviru realnih možnosti. Naraščanje prebivalstva v Ljubljani je treba ponovno prou-

čiti. Ko bomo določili prostor sedanjih pet ali več občin, je nujno treba videti, ali je projekcija »Ljubljana 2000« na 430 tisoč prebivalcev še realna. Vse kaže, da ne. Če bo število v projektu presežilo 500 tisoč prebivalcev, je treba z vidika zaposlovanja, infrastrukturnih projektov, projektov družbenih dejavnosti in z drugih vidikov napraviti nove osnove, sicer se bomo v nadaljnjem razvoju srečevali z mnogimi nevšečnostmi. Sam policentrični razvoj Slovenije narekuje tudi v Ljubljani glede na njen položaj posebne zahteve. Že danes Ljubljano prehitri priliv prebivalstva glede na pogoje in dogovore duši, zavira optimalen kurz razvoja. Zato je treba sprejeti usmeritve že sedaj, predvsem v javni razpravi na področju izgradnje infrastrukturnih objektov. Ker je čas kratek, se je treba že sedaj odločiti, katere detajle moramo strokovno proučiti, katere morajo strokovno proučiti posamezne ustanove in zato je treba že sedaj poskrbeti za projekte finančnih sredstev. V obstoječem predlogu so premalo ali pa preveč ohlapno opredeljeni cilji razvoja. Tu ne mislim na nasprotujoče si razmerje števila prebivalcev z razvojem in ekonomsko močjo go-

spodarstva, temveč za kvalitetne dejavnosti, kot so komunalna opremljenost, humanizacija bivalnega in proizvodnega prostora, razreševanje več sistemskih rešitev mesta z vodo, elektriko, plinom. Predvideti je treba elemente elementarnih nesreč, oz. vojne, proučiti rekreacijske površine, sodobne prehranske navade in možnosti na področju prehranjevanja in drugo.

Pri projektu bi morali pretehtati vsa ta poglavja posebej in se izreči glede posameznih vprašanj.

Koliko prebivalcev?

Demografski razvoj je posebna kategorija, ki je odvisna od tega, kakšen bo naravni prirastek prebivalstva, kako se bosta Slovenija in Jugoslavija razvijali policentrično, za koliko se bo podaljšala življenjska doba ljudi in kot seveda tudi od mehanskega prirastka, ki je pogojen z večjim ali manjšim družbenoekonomskim razvojem. Po prognozah dolgoročnega razvoja smo predvideli prirastek 1,97% v obdobju do leta 1985, od 1985 do 2000 pa 1,47%. Realna ocena povprečja za zadnjih 6 let pa kaže prirastek skoraj 2%. Iz tega torej sledi, da bo rast števila prebivalstva višja, kot je bilo prvotno načrtano, ker se tudi počasneje rešujejo nekatera vprašanja na področju nerazvitih področij v SRS in SFRJ. Gotovo bo treba

temeljito razpravljati o tem, ali bo Ljubljana leta 2000 imela 500 tisoč prebivalcev. Pri tem je treba imeti pred očmi predvsem razvoj z vsemi infrastrukturnimi objekti, vodo, energijo, promet, komunalno, zveze in podobno.

S tem v zvezi se zastavlja tudi vprašanje prostora, razmestitev objektov, pa tudi dilema odpiranja Ljubljane v širši prostor zaradi uresničevanja ciljev in potreb takega razvoja. Posebna kategorija je gospodarski razvoj in zaposlovanje. Ocena dosedanjega stanja gospodarstva v prvem obdobju srednjeročnega plana kaže, da kljub pomembnim rezultatom v preteklem obdobju nismo dosegli planiranih vrednosti. Prihaja do tendenc stagnacije gospodarstva in nižje stopnje industrijske ravni in pa gospodarskih investicij, do nepravilne razporeditve nekaterih panog in ekstenzivnega načina zaposlovanja. Neustrezna struktura kadrov pogojuje predvsem prepočasno večanje produktivnosti, da ne govorimo o problemih združevanja sredstev in dela, povezovanja s slovenskim in jugoslovanskim gospodarstvom, pa o prepočasni povezavi proizvodnje in trgovine v celovite gospodarske celote, ki bi se bile pripravljene vključevati v jugoslovanski gospodarski prostor.